

Det ærede Medlem sagde, at den var lavere end for den levende Torsk, som nærmest kommer fra Kattegat, og det er rigtigt; men Prisen for Vesterhavstorsk har altid været lavere end for den levende Torsk, og hvorvidt dette Forhold kan blive rettet, derom tør jeg ikke sige noget bestemt. Dette Spørgsmaals Ordning hører ogsaa ind under den overordentlige Kommissions Overvejelser.

Dernæst spurgte det ærede Medlem fra Lemvig, om der ikke var Mulighed for, at Fiskerne selv kunde faa Eksportret. Saa-dan Tilladelse er givet i enkelte Tilfælde, naar Sammenslutningen af Fiskerne er almindelig, og hvis Fiskerne indsender Andragende i den Retning, skal det blive taget under velvillig Overvejelse.

Dernæst spurgte det samme ærede Medlem, om det ikke var muligt, at Køberne kunde møde paa selve Fiskestedet og købe Fisken der. Det er et Forhold, som jeg ikke tror, nogen i Øjeblikket kan ordne paa den Maade. Det er jo ikke alene os her i Danmark, der afgør dette.

Det ærede Medlem fra Sæby (Pinstrup) og det ærede 6te Medlem for Viborg Amt (P. E. Hansen) opfordrede mig til at paa-virke min Kollega, Ministeren for offentlige Arbejder, saaledes, at der kunde blive Mulighed for, at Ungskuer i de kommende Aar kunde blive afholdt paa samme Maade som før Krigen. Ministeren for offentlige Arbejder har jo for øvrigt lige berørt dette Forhold; men jeg skal gerne medvirke, saa meget jeg kan, til at, der bliver Mulighed for, at disse Ungskuer kan afholdes. Jeg har selv i sin Tid haft ikke saa lidt med Dyrskuer at gøre, og jeg ved ogsaa, at det er ønskeligt, at disse Skuer saa vidt muligt bliver afholdt paa normal Vis, ligesom jeg er ganske overbevist om, at det ærede Medlem fra Sæby har Ret i den Betragtning, at disse Ungskuer ikke er mindre nødvendige i Jylland end paa Øerne.

Det ærede Medlem fra Give (N. C. Jensen) kom ind paa en Omtale af Forholdene paa Statens Gaarde, Trollesminde og Favrholm, og det ærede 6te Medlem for Frederiksborg Amt (Jørgensen-Værebros) sluttede sig dertil. Disse Gaarde har jo et ret stort Areal, ca. 1000 Tdr. Land, og deraf har i indeværende Aar 600 Tdr. Land været besaaede. Saatiden faldt lidt sent paa Grund af, at disse Jorder ikke er saa rene, som de burde være, og derfor kræver en ikke ringe Foraarsbehandling. Naar dertil kommer, at der i indeværende Aar ikke var Bindegarn, siger det sig selv, at Høsten paa saa store Arealer let har kunnet blive lidt senere end

andre Steder. Jeg har da ogsaa fra Inspektøren deroppe to Gange faaet Indberetning om dette Forhold. Den første Indberetning var af 5. Oktober og gik ud paa, at den 28. August, da Regnperioden indtraadte, var alt mejet paa nær det mest sildesaaede Byg og til Dels opbundet. Rugen var kørt ind og ogsaa lidt Byg og lidt Havre, men den 5. Oktober stod der endnu ude 200 Tdr. Land Sæd.

Det ærede Medlem fra Give vilde gøre gældende, at naar Høstarbejdet var trukket lidt længere ud deroppe, var det, fordi man ikke havde tilstrækkelig Arbejdskraft, og at dette maaske kunde ligge i, at man ikke havde givet tilstrækkelig Løn. Efter Indberetningen var det slet ikke Grunden. Inspektøren siger, at han har faaet den Arbejdskraft, han kunde anvende, og Betalingen var den, som Organisationen deroppe krævede, 10 Kr. pr. Td. Land for Afbinding af Foraarsæd og 12 Kr. pr. Td. Land Vintersæd. Det ærede Medlem mente, at der var sket stor Skade paa denne Høst, og spurgte, om det ikke maatte foranledige, at der fra disse Gaarde ikke kunde leveres det Kvantum Korn, som det ved Ligningen var paalagt dem at levere. En Indberetning af 23. Oktober, som jeg derom har faaet, lyder paa, at Høsten ikke har taget nogen synderlig Skade; den er kommet tør ind, skriver Inspektøren. Alligevel har han allerede noget før Høst reserveret sig, at han vilde gøre sin Forbeholdsret gældende ifølge Kornlovens § 7, men det ligger i helt andre Forhold. For det første mener han, at Jordværdien paa disse Gaarde er sat alt for højt, nemlig til 600 à 625 Kr. pr. Td. Land. Dersom han skulde levere det, som han efter denne Vurdering var ansat til, skulde han af indeværende Aars Høst levere 4 200 Tdr. Korn til Staten. Hele Høsten 1917 var kun ialt 3 716 Tønder. Af Hensyn dertil mente han, at der var Grund for ham til i rette Tid at gøre sin Forbeholdsret gældende. Han har for øvrigt ogsaa klaget over, at Jordværdien var sat for højt, og den er ogsaa nu blevet sat en Smule ned, saaledes at det Antal Tønder, der skulde leveres, er blevet nedsat til 3 900. Efter de Tærskningsresultater, der foreligger for Øjeblikket — altsaa den 23. d. M., da Indberetningen blev indsendt —, ser det, siger Inspektøren, nærmest ud til, at han kan levere det Antal Tønder, som Ligningen andrager, fuldt ud, men han forbeholder sig dog inden Nytaar at indgive en endelig Indberetning om Resultatet af Høsten.

Ærede Medlemmer vil deraf se, at der ikke er stor Grund til Frygt med Hensyn til